

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: DEB Deutsche Energiehandels-und Beratungsgesellschaft mbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Kammergericht Berlin — Interpretarea principiului efectivității — Compatibilitatea cu acest principiu a unei reglementări naționale prin care se refuză asistența judiciară persoanelor juridice în lipsa unor „interese generale” — Acțiune prin care se urmărește angajarea răspunderii unui stat membru pentru transpunerea tardivă a unor directive comunitare

Dispozitivul

Principiul protecției jurisdicționale efective, astfel cum este consacrat la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie să fie interpretat în sensul că nu este exclus ca acesta să fie invocat de persoane juridice și că asistența acordată în temeiul acestui principiu poate să acopere, printre altele, scutirea de la plata avansului din cheltuielile de procedură și/sau asistența unui avocat.

Revine instanței naționale sarcina de a verifica dacă condițiile de acordare a asistenței judiciare constituie o limitare a dreptului de acces la instanțele judecătorești care aduce atingere înseși esenței acestui drept, dacă respectivele condiții au în vedere un scop legitim și dacă există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În cadrul acestei aprecieri, instanța națională poate să ia în considerare obiectul litigiului, șansele rezonabile de succes ale solicitantului, gravitatea mizei pentru acesta, complexitatea dreptului și a procedurii aplicabile, precum și capacitatea acestui solicitant de a și susține în mod efectiv cauza. Pentru a aprecia proporționalitatea, instanța națională poate să țină seama și de cuantumul cheltuielilor de procedură care trebuie să fie avansate și de împrejurarea dacă acestea sunt sau nu sunt de natură să constituie eventual un obstacol insurmontabil pentru accesul la justiție.

În ceea ce privește mai precis persoanele juridice, instanța națională poate să țină seama de situația acestora. Astfel, instanța menționată poate să ia în considerare în special forma și scopul lucrativ sau nelucrativ al persoanei juridice în cauză, precum și capacitatea financiară a asociațiilor sau a acționarilor săi și posibilitatea acestora de a și procura sumele necesare pentru introducerea acțiunii în justiție.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 7 decembrie 2010 (cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Procedură penală împotriva R

(Cauza C-285/09) ⁽¹⁾

[A șasea directivă TVA — Articolul 28c secțiunea A litera (a) — Fraudă privind TVA-ul — Refuzul scutirii de la plata TVA-ului pentru livrări intracomunitare de bunuri — Participare activă a vânzătorului la fraudă — Competențele statelor membre în cadrul combaterii fraudei, evaziunii fiscale și abuzurilor posibile]

(2011/C 55/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Partea din acțiunea principală

R

în prezență: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, Finanzamt Karlsruhe-Durlach

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 28c litera A punctul (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1), cu modificările ulterioare — Sustragere de la plata TVA — Refuzul scutirii de la plata impozitului pe cifra de afaceri realizată cu ocazia unor livrări intracomunitare de bunuri — Participare activă a vânzătorului la fraudă

Dispozitivul

În circumstanțe precum cele din acțiunea principală, în care o livrare intracomunitară de bunuri a avut loc în mod real, dar, în cadrul acesteia, furnizorul a disimulat identitatea adevăratului cumpărător pentru a permite acestuia din urmă să se sustragă de la plata taxei pe valoarea adăugată, statul membru de plecare a livrării intracomunitare poate, în temeiul competențelor care îi revin conform primei teze a articolului 28c secțiunea A din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2000/65/CE a Consiliului din 17 octombrie 2000, să refuze acordarea scutirii pentru această operațiune.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.

⁽¹⁾ JO C 267, 7.11.2009.